שוף לכריסך. פ"ה שחה קומקך ולר"י גרלה שוף לשון שפשוף שמתחכך בארץ: **בולכו** סריקי. "לגשים רקיס" מתרגמינן גובדרין סריקין (שופטים יח): **הדינר** הך. ות"ל והא אשמעינן בהאי עובדא דחדתא לעתיקא לא קאי דלא שמעינן מהיא דלטיל ולעיל לחיצטריך כדאמרינן ס"מ דלא מטו כשורי למטה מי' וכו'? ר"ל דמילתא דפשיטא היא דחדא חדתא וכולה עתיקא לא קאי ומשום הא לא הוה צריך לאתויי האי עובדא:

אספלידא. ערש"י טרקלין יפה וצבעוני פירש מערה כדמתרגם (תהלים נג) "מפני שאול במערה" באספלידא, ואור"י דאספלידא דהכא ח"א להיות מערה מלקחמר "גמ" דעלו להדדי בכשורי והודרי" ובמערה ליכא כשורי והודרי ועוד מלקחמר "מעיקרא אספלידא והשתא *חידרונא" ובמערה ליכא חורה כלל, ומפרש דאספלידא דהכא הוי אכסדרה שיש בה חורה גדולה שפרולה ברוח אחד כדאמרינן בלא יחפור (נקמן דף כה.) "עולם דומה לאכסדרה וכו'" וכן מוכח בהקומץ רבה (מנחות דף לג:) דס"ה אספלידא) דאמר אביי חזינא להו לאספלידי דבי מר דאית להו פלימי ליה להו מזוזה ופריך מיתיבי בית שער ואכסדרה ומרפסת חייבין במזוזה: **א"ל** בדילי קבינא. אמר לו אתה אין לך עלי חזקת חורה של שלש שנים **ונימה** שהיה יכול להאפילו עליו שלא יהא לו בטרקלין חורה כלל ועוד דמאי קאמר "באוירא לא עלו אהדדי" פשיטא דעלו נמי באוירא דבית בלא חורה אינו שוה כלום! **ומפרש** ר"ש שמאספלידא היה יכול לרחות לשדותיו דרך התרבינא ודקאמר "מאפלת עילווי" היינו שהיה מעכבו שלא היה יכול לרחות שדותיו וקרי לה נמי "חידרונא" שלא היה יכול להביט למרחוק, וכן מפרש ההוא דלקמן "אין לחסם חלונות זה על זה" **ומיהו** קשיא לר"י דמאי קפריך "מאי שנא מהא דתניא כו'" הכס ודאי יש לו ד' אמות לפי שהכס צורך לעבודת הכרם אבל הכא זה לא היה צורך האספלידא משו"ה בדין קאמר ליה, ונראה ר"ש דודאי היה מאפיל עליו החורה שלא היה בו חורה גדולה כאשר צריך לאכסדרה אבל עדיין היה בו אור גדול והא דאמר ומכנגדן מרחיק ד' אמות שלא יאפיל היינו שלא יאפיל לגמרי עד שלא יהא ראוי להשתמש בו יפה ומש"ה קרי ליה 'חידרונא' משום דלגבי אכסדרה חידרונא היא, והשתא נמי אתי שפיר דלא עלו להדדי באוירא שהוא צורך האכסדרא: **והוא** דקרו ליה בית כור. וכגון שהלוקח יודע שיש לו קרקע שקרוי 'בית כור' דאל"כ הרי הטעהו ואפי' אם רוחה בשעת מכירה שאין שם בית כור יכול לומר סבור הייתי שהיית משלים לי בית כור, ואם תאמר ונימא דדמים *מודיעים ואם נתן לו דמי בית כור לאפילו קרו ליה 'בית כור' ישלים לו בית כור-שלם, ש"מ לומר דמיירי כגון דאזיל גביה ואינו נותן לו לאפילו דמי לתך: **אמר** קרו ליה בית כור' לאפילו אין בו אלא לתך הגיעו, **אמר** לא קרו ליה 'בית כור' חייב לתת לו בית כור שלם, **אמר** דלא אזיל גביה וכגון דנתן לו דמי לתך והשתא **אמר** לא קרו ליה 'בית כור' היה יכול לומר אוקמא אם תרלה לתת לי בית כור שלם ולעמוד במקחך עמוד ואם לאו תחזור לי מעותי אבל **אמר** קרו ליה 'בית כור' הגיעו אע"פ שאין בו אלא לתך:

מסורת הש"ס

א) ל"ל מצינן דאיטרח: ב) ס"ל דרבא: ג) לקמן לח: ד) ס"ל רבא: ה) [לקמן קנא: ע"ז לז: חולין נ.]: ו) ל"ל מצינן דאיטרח: ז) [עי' מ"ש בב"ק פה. על הגליון]: ח) ב"מ קד.:

הגהות הב"ח

(א) גמ' א"ל אבנייה אנא אמר ליה לית לי דוכתא כג"ל ותיבה איסתריה נמתק: (ב) שם לא ערתנא א"ל לא קא מחדר לי א"ל שוף אכריסך ועול: (ג) שם אמר ר"ל כדדייריי כג"ל ותיבה נמתק: (ד) שם אלא תיבה ולידי בעלמא כג"ל ותיבה וכי נמתק: (ה) שם משוית לי אינדרונא: (ו) רש"י ד"ה אבל וכו' יסתרו הבית: (ז) ד"ה סברנא וכו' שיאיכו לך בביתך: (ח) ד"ה ובבת' לינדרונא: (ט) ד"ה שמא בעלמא אספלידא שמא כג"ל ותיבה אם נמתק: (י) ד"ה בית כור לפי תשבון. נ"ב עיין לקמן בפי' הש"ס ריש פ' בית כור:

תקנ"ר דף פ"ו ע"ב
תוס' תאלר"ל קושית הגמ' דה"נו הך
דמין ולכאורה י"ל לבל מל מהמקרים
(ו"ל"ת הוקרי 2 - דנין הקיר אוז באספל"ד)
חיזוי ולכן דריכים אות ביהם

תקנ"ר/מבנה דף אספלידא
△ = פירושים על מהו אספלידא

תקנ"ר/מבנה דף אל
◇ איזו אפטרות היה ביה. הגות טקיבל הבינה?
רש"י - מעיבת אור לגמרי.
לת"ר - מאפל ואיה לחרחוק
ל"י - הפחתת רמת האור

תקנ"ר דף ודוא
תוס' עושק הטאלה למה משות ונקטו בית כור - הבינו, ונמצו
דמים מודיעים

*אי לטיטו דאספלידא: אכסדרה בלעז בתוס' דף אספלידא

** וקצה הרי שונה מהרי

*אם תאמר שבל באת אין דמים מודיעים הרי אין אומאה הקרקעות הרי מבינן מדסיל לקמן סא: דף ט"ע

*ע' ביהו מ'